

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 190. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401985216/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

ANMÆRKNINGER.

Kierlighed uden Strømper.

Side 8, Linie 23.

»Jeg kender mig for vel til mig at bilde ind,
At hele Verden var ud i et Kalve-Skind,
Fordi jeg byttat bort en Elsker for en anden.»

Denne Talemaade, ubekjendt i den her brugte Betydning, har Wessel sandsyn-
ligvis hentet fra det danske eller norske Almuesprog i forrige Aarhundrede.
Kahbek har efter sin Maade engang prøvet at sætte Talemaaden i Cours igjen,
D. Tilskuer 1797 Side 672: »At hele Verden ikke (!) var i eet (!) Kalveskind
for det Brænde og Stenkul en en Smule dyre.« — I den vestjydske Dialect
siger man lige tværtimod: »Tror du, at Verden hænger i et Kalveskind?, i
den Betydning: tror du, den Ting gaar saa let?

Om den Hovmodige havde man tilføit den Talemaade: »Han mener,
at al Verden slæber efter ham i et Kalveskind« (P. Syv, Ordspr. II, 170); jfr.
Heits Udsagn Side 72 om den hovmodige Handelsmand: »Hand har aild Verden
selv ud i et Kalve-Skind, Hans beste Riggdom dog bestaar i Vejrr og Vind.«

Side 17, Linie 34.

»En tosset Jyde-Dreng maaskee vel turde osene.«

Jyden gjaldt tilføit, især i Norge, for at være enfoldig, og forekommer saaledes
ofte hos Wessel, der har skabt det vittige Ordsprog: Vi ere alle Jyder for vor
Heire (Side 115).

Side 22.

»Men Sorgen følger mig, ihvor jeg end vil vandre,
Jeg ned i Haven gik etc.«

En ypperlig Travesti paa Horaces Klage over Sorgen:

Patris quis exsul
Se quoque fugi?
Scandit serenas vitiosa naves
Cura, nec minus equitum relinquit,
Ocior cervis, et agente nimbos
Ocior Euro.

(Cæcilia II, 16.)